

TÓBIÁS KRISZTIÁN

A harangok

A harangok
sokáig azt hittem
hogy mindig egyidőben szólalnak meg
mindig ugyanakkor csattan a fémhez
a harang nyelve
a templom tornyában is
és a temetőben is
ugyanakkor szólal meg
mindkettő
a harangokból régen ágyúkat öntöttek
vajon az ágyúkból utána
visszaöntötték-e a harangokat
jó lenne megszagolni egyszer
fenn a toronyban
vagy kinn a temetőben
a harang illatában van-e lőporfüst
háborúban hallgatnak a harangok
mert ágyúkat öntenek belőlük
de most nincs háború
és az utcán nem érződik lőporfüst
egyidőben csattan a nyelv a fémhez
a templomban is és a temetőben is
most nincs háború
már nincs
régen
épp két háború között
félidőben
a temető mellett pecáztunk
a nagyödörben
azóta már kiirtották a nádast
a halakkal együtt
a temető mellett
azt mondják nem egészséges
a temető melletti gödörben pecázni
megenni a halat
de azt nem illendő
hogy miért
arról nem illendő beszélni
könnyebb kiirtani mint beszélni róla
könnyebb a harangból ágyút önteni
mint fordítva
most már csak sétálni lehet
a templomtól a temetőig
a mellékoltár előtt álló keresztelőmedence is

olyan mint a nagyödör
mint egy vízzel teli teknő
csak sétálni lehet manapság
a keresztelőmedencétől
a nagyödörig
miközben harangoznak
furcsa
nagyon furcsa
egyre korábban hallom a temető harangját
és egyre később a templomét
egyre később
a hang terjedési sebessége állandó
mindig ugyanakkor
mindig ugyanolyan sebességgel
terjed
az utcákon
a házak felett
talán egészen a holdig is terjedne
ha lenne közeg
ha lenne miben terjednie
de közeg csak itt van
az utcákon
a házak felett
meg felfelé is valameddig
egyre később hallom
ez jelenthet valamit
valamit biztosan jelent
az utcán nincs lőporfüst
nincs füstszag
csak virágágyások a házak előtt
meg tehéntrágya az udvarokon
egyre közelebb a nagyödörhöz
és egyre távolabb a keresztelőmedencétől.

Az autóbusz hajnalban

Az autóbusz hajnalban
tele emberekkel zsákokkal szatyrokkal
a benzin szaga
mintha háztartási zsiradék égő szaga
émelyítő ez a hajnal
gyomrunk görcsben már évek óta
svercelnek
szólal meg egy öregasszony
svercelnek
annyi zsákjuk van hogy alig lehet felférni
az autóbuszra
vászonszatyrot szorongat a kezében
a családot össze kell tartani
elköltöztek
megyek utánuk
mondja
szótlanul bámulok magam elé
a benzin szaga
és a korai kávé szaga a kocsmából
keveredik a levegőben
a felkelő nap keresztülfénylik az autóbusz ablakain
a két ablak között emberek
nagykabátban zsákokkal
konyakkal tömött szatyrokkal
a konyakosüvegen gellert vet a napsugár
ugyanolyan hajnal
minden hajnal ugyanolyan
már évek óta
a hajnal szaga mint az égő konyhai zsiradék
konyakosüvegek halk kocogása
felszállok
a konyakosüveg nyakán gellert vet a napsugár
hunyorogva nézem
ahogy a kipufogó füstjében
eltűnik az autóbuszállomás.